

НА Сурчину, пољу

од бетона

слетало је много авиона

ал' ни један, скоро,

тако важан.

У њем' седи вођа јак

и снажан,

он Стамболом чврстом руком влада,

он је наша узданица, нада,

он је понос он је

наша дика,

он је узор сваког

Председника.

СИЂЕ вођа из

металне птице,

сред осмеха смрзне

му се лице,

крај тепиха где треба

да стане

чека рука премијерке Ане.

На дочеку ко да били нисмо,

јер у Брисел носиће

се писмо,

само писма због

Шпанаца нема

па за ЕУ други план

се спрема:

"Дај им мало оног

ТВОГА, ДИВНОГ,

КАКО НЕМА НИЧЕГ

ОБЈЕКТИВНОГ."

ЗА ТО ВРЕМЕ, ПОСЕТА

ОДМИЧЕ, СРЕЋАН ИСХОД ЊЕН

ПОЛАКО НИЧЕ, КАКО КОЈЕ ОБЕЋАЊЕ СТИЖЕ ТАКО СТАМБОЛ НИКАД НИЈЕ БЛИЖЕ.

КАО КАПИ БОЛЕСНОМЕ ОКУ

ПРИЈА ПРИЧА О ТУРСКОМЕ ТОКУ, КАО ФИЛМУ ДОСАДНОМЕ РАДЊА

ЛЕГНЕ НОВА ПАЗАРСКА САРАДЊА.

И ЗБОГ ТАКВЕ ОД ГОСТА ДОБРОТЕ

ПОЛЕТЕШЕ ДИПЛОМАТСКЕ НОТЕ.

РИТАМ КИДА, ТОНАЛИТЕТ ЦЕПА

добар певач, а и песма лепа,

ко Миљацка кад мостове руши

Осман-ага улази у уши.

ГВОЗДЕН-птица ка Стамболу хита,

Реџеп Тајип самог себе пита

"Шта би оно, да ли сам то снев`о"

ил је мени стварно неко пев`о?"

Па закључи да су ствари просте,

те да тако дочекују госте

свуда тамо где им није доста

петсто лета од слободе поста.

ОДЕ птица ка Стамболу граду,

спремајмо се ко за Гранд параду,

кад на поље што се зове Сурчин

опет слети неки светски Турчин.

(Вечерње новости)